

și pentru lexicografia noastră, ținând seamă de faptul că acest lexicon a fost integrat imediat culturii românești vechi și adaptat nevoilor acesteia. El a fost apoi completat și dezvoltat de grămaticul Staicu, profesor la școala domnească din Tîrgoviște, care, adăugîndu-i numeroase articole, a procedat cu destulă independență, ca un lexicograf modern, înregistrînd și formele flexionare (cele nominale și verbale). Găsim, de exemplu, următoarele forme (care lipsesc atît la Berînda, cît și la Mardarie) de la verbul *острити*: *острю* — *ascuș*, *остритъ* — *ascute*, *остраѣтъ* — *ascut*. (f. 111^v/col. 2).

în limba română, în cele șase lexicoane slavo-române

Mihai	Mihai Logofătul	Lex. din Leningrad	Lex. din Moscova
șar mohorit, chinovari	șar mohorît, che-nuvari	șar mohorît, chenă-variu	șar mohorît, chinovari
caftan mohorit	caftan mohorît	caftan mohorît	caftan mohorît
fărmecătoriul	fărmecătoriul	fărmăcătoriu	fărmăcătoriul
farmecele	farmecile	farmecele	farmecile
baia, botezul	baia, botezu	baia, botezul	baia, botezul
nedormire	nedormire	nedormire	nedormire
fără de fire	pre lesne	pre lesne	fără de fire
fără de îndrăznire	fără îndrăznire	cel fără îndrăznire	fără de îndrăznire
fără fund	fără fundul	fără de fundul	fără de fund
fără de casă	cel fără de casă	fără de casă	fără de casă
eu petrec fără de gilceavă, cu tăcere	—	eu petrec fără de gilceavă, cu tăcere	eu petrec fără de gilceavă, cu tăcere
fără omenie, ca un dobitoc	fără omenie, ca un dobitoc	fără omenie, ca un dobitoc	fără omenie, ca un dobitoc

Evident, Staicu a procedat astfel, spre a înlesni folosirea dicționarului de către neslavi, mai precis de către români, pentru care aceste forme slave pricinuiau greutăți mult mai mari din cauza necunoașterii limbii slave.